Stavskonferencen i Københavns Stav

5. og 6. november 1994

Medlemmer af Københavns Stav mødtes for første gang til to separate hovedmøder i to forskellige kirkebygninger i København

Medlemmer af Københavns Stav synger fællessang under konferencens første hovedmøde. (FOTO: Børge Stokholm)

Lyt til Ånden

Under temaet »Lyt til Ånden« afholdtes efterårets konference. Stavspræsident Johan Koch præsiderede ved møderne i de to kirkebygninger på Priorvej og Maglegårds Allé. Hovedmødet søndag var opdelt i to sessioner efter venlige henstillinger fra Kirkens besøgende autoriteter.

Noget andet nyt var et ekstra lederskabsmøde lørdag for alle medlemmer af enhedernes grens- og wardsråd. Det gav en positiv bredde i lederskabstræningen. Et af hovedindtrykkene fra lederskabsmøderne var, at vi hver især selv har hovedansvaret for udbredelsen af evangeliet, både i bredden udadtil og i dybden hos os selv. Hvad det første angår, er det medlemmernes opgave at finde de nye, mens missionærernes hovedopgave er at undervise.

En åndelig fest

Mødet *lørdag aften* kl. 19 blev indledt med spejderlederens overrækkelse af spejderprogrammets 6. grad (= Eagle Scout) til stavspræsident Johan Koch, som havde arbejdet hårdt på at opnå denne udmærkelse.

Aftenen forløb som en åndelig fest med musikindslag og talere omkring emnet »Lyt til Ånden«. Broder Sten Petersen talte om at vende bitterhed og vrede over ubetydelige ting til en lovprisning af Herren for de muligheder, som modsætningernes verden giver os. Søster Eva Pallesen bekræftede, at der er en mening med prøvelser og trængsler, hvorigennem vi lutres og oplever en lille del af det, vor ældre broder Jesus Kristus gennemgik. Han er i sandhed vor guddommelige Forløser, hvilket smukt blev udtrykt i en duet sunget af Pia Bilenberg og Tom Ahlmann i sangen »O, Divine Redeemer«.

Tro går forud for de mirakler, som vi kan være med til at udvirke ved at lytte til Ånden i alle vore gerninger, sagde en af vore nye søstre, Marianne Petersen. Ja, livet og lykken begynder ved dåben og fortsætter ind i evigheden. Her vil vi også erkende sammenhængen med forudtilværelsen, hvilket udtryktes af missionspræsidentens hustru, søster Anderson, som citerede Henry Wordsworth's digt om sjælens oprindelse.

Stavspræsidentskabet på forhøjningen i bygningen på Maglegårds Allé. (FOTO: Børge Stokholm)

Omvendelse – en gave

»Når du engang omvender dig ...« var undertitlen på konferencens søndagsmøde. Og det blev gennem de fleste taler understreget, at kravet om omvendelse ikke er ensbetydende med løftede øjenbryn eller pegefingre, men en udstrakt hånd, en kærlig opmuntring. »At få befalinger burde være en glæde for os,« som præsident Jens Kristoffersen udtrykte det. Det er gudgivne muligheder for at højne vores niveau, så vi ikke rammes af syndens flodbølger.

Anne-Marie Lindberg og Birgit Jepsen digtede videre på skriftens ord »Når du engang omvender dig ....« – vil du få mere fred, lys og kærlighed. Du vil være en bedre missionær, du vil komme et skridt nærmere din personlige Frelser. Omvendelse er både en befaling og en stor gave, der blot venter på at blive åbnet. Men som tilføjet af missionspræsident Anderson: Vi må være udholdende og have kærlighed (2 Nephi 31:19 og Moroni 7).

Sæt en dato

Fra stavens nye missionspræsident, Kim Holst, lød

denne udfordring til små og store: Sæt en dato, hvor du vil have én af dine venner eller familie klar til at blive undervist af missionærerne. For evangeliet har netop det, som de fleste gerne vil have, hvis de blot vidste, hvor de kunne finde det.

Hold kursen
Stavspræsident Johan Koch gav denne udfordring: Lad os indpasse budskaberne fra generalkonferencerne i vores liv. Prøv at nøjes med én gang omvendelse på hvert område. Adam fik først årsagen til budet at vide, *efter* han havde vist lydighed. Lad os standse op og justere vores kurs med faste mellemrum. Og gør det i lyset af skrifterne.

Helge Nørrung, *arbejder som medieekspert i regionens informationstjeneste.*

Øverst til venstre: Stavspræsident Johan S. Koch med Danmarks første døvemissionærer, Tine Jensen tv. og Andrea Ilskov. (FOTO: Børge Stokholm)

Nederst til venstre: Tine Jensen oversatte sin søster Tanjas smukke sang ved mødet lørdag aften. (FOTO: Børge Stokholm)

Nederst til højre: Henrik Benthin overrækker stavspræsident Koch et spejderhæderstegn. (FOTO: Børge Stokholm)

Bror Tom Ahlman og Pia Bilenberg sang »O Divine Redeemer«. (FOTO: Børge Stokholm)

Førsterådgiver i stavspræsidentskabet bror Jens Kristoffersen mødes med medlemmer af staven efter dagens møde. (FOTO: Børge Stokholm)

Jubilæum i Odense

Odense fejrede sidst i oktober to begivenheder: 10 år som Ward og 40 år i kirkebygningen

Den 28. oktober 1994 blev der pyntet op i kirkebygningen i Lahnsgade. Odense 2. Ward ønskede at fejre jubilæum. I 40 år har medlemmerne nydt glæde af den smukke bygning, der blev indviet i 1954.

Før da blev møderne afholdt i et lille lokale i Store Gråbrødrestræde. Kun ganske få medlemmer kan i dag huske disse små forhold. Søskende, der med glæde mindes gamle dage, er bl.a. søster Rigmor Olesen, søster Gudrun Hansen og bror Edmund Nielsen.

Med stolthed og glæde blev den nye bygning taget i brug og med årene øgedes antallet af medlemmer stærkt.

I år 1980 blev det nødvendigt at udvide bygningen. Tagetagen blev fuldt udnyttet, samtidig med at GUF-salen blev inddraget, så kirkesalen blev dobbelt så stor.

I 1984 blev en deling nødvendig, og Odense 1. og Odense 2. Ward blev således oprettet.

Denne jubilæumsaften blev fejret med flot middagsoppyntning i efterårets farver arrangeret af søstrene Lene Dal Andersen og Ida Karnil. Festmiddagen blev leveret af wardets missionærer, der blev assisteret af Jan og Carol Birk.

Kirkebygningen i Odense fylder 40. (FOTO:IDA KARNIL)

I aftenens løb blev der vist lysbilleder fra gamle dage, og fotoalbum med mange minder gik til stor fryd rundt blandt medlemmerne.

Bror Edmund Nielsen fortalte om sin ungdom i Store Gråbrødre Stræde, og biskop Jørgen Larsen fortalte om begivenheder fra kirkebygningens tid.

Bror Leif Devantier indbød til, at folk kunne synge efter videobånd (kareoke), hvilket blev udnyttet af både børn og voksne. Så blev der spillet op til dans, hvilket var til stor glæde for alle festens deltagere. Det gik særdeles lystigt til, lige til festen sluttede.

Det var en flot aften i nostalgiens tegn.

Ida Karnil, *medlem af Odense 2. Ward, arbejder som informationsmedarbejder.*

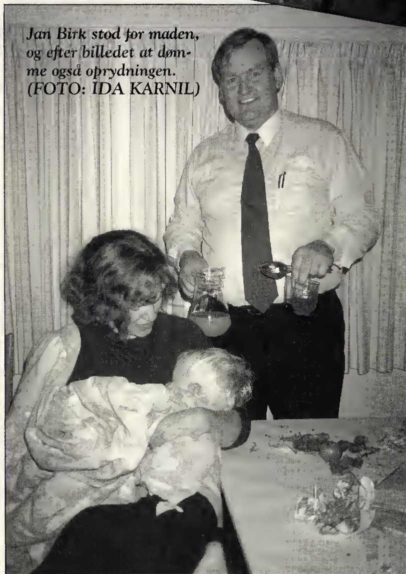
← Efter middagen blev der spillet op til dans. (FOTO: IDA KARNIL)

Wardets missionærer ville også lige prøve. Her synger de sammen med wardets missionsleder bror Roberto Arriager i midten. (FOTO:IDA KARNIL) →

Aftenens hit var muligheden for at prøve stemmebåndene. Her synger Nathalie Karnil, Christopher Nielsen og Anders Andersen. (FOTO: IDA KARNIL) ↓

Jan Birk stod for maden, og efter billedet at dømme også oprydningen. (FOTO: IDA KARNIL)

Københavns Stav kalder Danmarks første missionærer til at arbejde blandt de døve

Stavskonferencen i november måned blev for Københavns Stav en historisk begivenhed. Stavens hovedmøde blev afholdt 2 separate steder og landets første døvemissionærer blev kaldet

Søstrene Tine Jensen og Andrea Ilskov blev ved stavskonferencen kaldet til at tjene som stavsmissionærer med den specielle opgave at oprette et døveprogram i Københavns Stav.

Dette er en opgave begge søstre med glæde ser frem til.

For søster Tine Jensen er dette en speciel dejlig kaldelse. Hun er netop i september måned vendt hjem fra sin mission i England, hvor hun kun arbejdede med døve.

Som mange andre unge i Kirken blev Tine af sin biskop og stavspræsident fundet værdig til at tjene en mission og hendes papirer blev sendt afsted til Salt Lake. Da kaldelsen nogle måneder efter ankom i Danmark, lød kaldet til Englands Manchester Mission.

Imidlertid stod der i Tines biskops papirer ud for hendes navn at hun var døv. Dette syntes alle var lidt mærkeligt, og man gik derfor i gang med at ringe til Kirkens hovedsæde for at finde ud af hvad det kunne betyde.

Det viste sig ganske rigtigt, at man på en eller anden måde havde fået forståelsen af, at Tine var døv. På trods af at stavspræsidenten havde kommunikeret, at Tine var ganske normalt hørende, blev hun alligevel modtaget af missionpræsidenten på MTC, der med fakter og store kropsbevægelser forsøgte at kommunikere med hende på tegnsprog.

Det var ikke en tilfældighed

Men de små bogstaver, der indikerede, at Tine var døv, var trods alt ikke havnet ved siden af hendes navn ved en tilfældighed.

Efter nogle dage på MTC blev det konstateret, at det var meningen at Tine sammen med en anden søstermissionær, der skulle ankomme fra Salt Lake, ville få det privilegium at være med til at starte døveprogrammet i England.

I USA er det meget almindeligt, at man udvælger et ward i en stav, som så fungerer som gæsteward for alle stavens døve medlemmer.

Wardets møder bliver tolket til tegnsprog, der bliver oprettet en speciel døveklasse, og det pågældende ward arrangerer aktiviteter specielt for døve.

Der bliver også i dette gæsteward ydet en særlig indsats for at lære de øvrige hørende medlemmer tegnsprog. Dette bliver gjort ved hjælp af løbende klasser i tegnsprog samt muligheden for at tolke taler og sange.

Dette program fungerer glimrende i USA, bl.a. fordi de døve kan være sammen, samtidig med at de er integrerede i et normalt ward.

Gæsteward udvalgt

I København er det 4. Ward, der er blevet udvalgt til at være gæsteward.

– Men selvom det primært bliver 4. Wards medlemmer, der skal i gang med at lære tegnsprog, bliver klasserne åbne for alle stavens medlemmer, der måtte have lyst til at deltage, fortæller Tine Jensen.

I Københavns Stav er der på nuværende tidspunkt ikke nogen døve medlemmer. Det bliver derfor et program, der skal startes helt fra bunden, hvor venskaber skal opbygges, og tjeneste skal ydes.

Hvis der er nogen medlemmer, der kender nogle døve mennesker eller har kendskab til institutioner eller ligende, der har brug

Andrea Ilskov og Tine Jensen, nyligt kaldet til at starte et program for døve i Københavns Stav. (FOTO:SP)

for hjælp, vil både Tine og Andrea meget gerne høre om det.

Meget få faciliteter
I øjeblikket er der i Danmark kun et døvecenter. Her kommer der døve fra hele landet og nyder den glæde, det er at være sammen med andre, der er i samme situation.

På dette døvecenter, som ligger i København, arbejder Tine flere gange om ugen som frivillig. Dette giver rig mulighed for fortsat at udvikle de ting, som hun lærte på sin mission, men det er også alletiders gode måde at lære mennesker at kende på og blive kendt i Danmarks døvesamfund.

– Jeg var utrolig glad for kaldelsen som stavsmissionær, siger Tine, specielt da jeg fandt ud, af at jeg kunne fortsætte med det arbejde, som jeg havde udført på min mission.

– Jeg føler virkelig, at Herren har givet mig nogle erfaringer, som jeg gerne vil dele med mine medmennesker her i Danmark. Derfor er jeg vild med at fortsætte med det arbejde, slutter Tine.

Andrea Ilskov, der fornyligt er flyttet til København for at søge ind på døve/tolkeskolen er også begejstret for sit nye kald. Hun er i øjeblikket i fuld sving med at lære missionærlektierne på tegnsprog. Det er Tine Jensen i øvrigt også, da det danske tegnsprog er helt anderledes end både det amerikanske og det engelske.

For disse to søstre såvel som alle øvrige stavsmissionærer er håbet at de på en eller anden måde vil være i stand til at dele evangeliet med andre mennesker og bidrage til Kirkens fremgang i denne del af Herrens vingård. Kirkenyt ønsker dem held og lykke og ser frem til i fremtiden at rapporterer mere om den spændende udvikling.

Susanne Perkins

Ny biskop i Københavns 2. Ward

Torben Valgren, 30, blev den 9. oktober 1994 opretholdt som ny biskop for Københavns 2. Ward, hvor han efterfulgte Kim Holst, der har været biskop siden 1986.

Torben Valgren har valgt sin far, Arnt Valgren, og Finn Dalum Larsen som sine rådgivere.

– Jeg følte mig både utilstrækkelig og ydmyg ved kaldelsen, men Herren velsignede mig, så jeg hurtigt blev overbevist om, at jeg kan klare det. Herren har virkelig velsignet mig og min familie, fortæller biskop Valgren, der er gift med Vicky. Sammen har de tre drenge og en pige, og pigen blev født den 7. november, knap en måned efter den nye kaldelse.

Forlængede mission
– Mine forældre blev døbt, da jeg var 1 år, og jeg er vokset op med Kirken og har været aktiv hele mit liv. Jeg blev kaldet til England Bristol Missionen, hvor jeg tjente fra 1983 til 1985. Vicky og jeg begyndte på mission samme dag og i samme mission, så man kan godt sige, at jeg har fået den bedste souvenir med hjem.

– Jeg blev kaldet til en mission på 18 måneder, men da missionsperioden blev ændret tilbage til 24 måneder, var jeg slet ikke i tvivl, og fik min mission forlænget med 6 måneder.

Torben har senest været wardsmissionsleder. Tidligere har han været ældsternes kvorumspræsident og har tilmed prøvet at dirigere stavskoret ved en stavskonference.

Personer er det centrale
– Kim Holst har lært mig meget. Han har for mig været et stort eksempel på loyalitet over for Herren, over for ledere i Kirken og på at arbejde hårdt for Herrens sag. I mit arbejde sammen med Kim Holst har jeg opnået et stærkt vidnesbyrd om, at en biskop skal vise interesse og bekymre sig for den enkelte – det drejer sig om personer, ikke om programmer.

– Jeg glæder mig meget til at arbejde med AP og UP. Allerede nu er det, som om Herren har åbnet nye øjne for mig. Jeg har fået en anden indsigt og forståelse for søskende. Jeg er dybt imponeret over andres store indsats for Herrens sag.

Følg præsident Hunter
– Vi ønsker for wardet, at vi fokuserer på præsident Hunters opfordringer om at blive bedre kristne ved at efterligne Kristus og om, at templet virkelig bliver symbolet på vores medlemskab. Det vil vi gøre ved at arbejde på, at alle har en tempelanbefaling, på nadvermødedeltagelsen og på at uddele Mormons Bog, elementer i Kirkens trefoldige mission, som vil styrke Kirken i vores område og føre til et levedygtigt ward på Amager, slutter biskop Torben Valgren.

Torben Valgren

Sv Aage Andersen

NYT FRA INFORMATIONS- OG SAMFUNDSTJENESTEN

Informationstjenesten skifter navn

For bedre at illustrere Informationstjenestens opgaver og formål har informationstjenestens Nationale Råd i samarbejde med Translation Division (Kirkens oversættelseskontor) besluttet at ændre den danske oversættelse af »Public Affairs« til »Informations- og samfundstjenesten.

Thomas Ringheim, regionens chef for Informations- og samfundstjenesten, siger:

– Det engelske »Public Affairs« er meget bredt og dækker over en mængde forskellige aktiviteter, som vanskeligt lader sig oversætte til et enkelt ord på dansk. Vore opgaver i »Public Affairs« er mangeartede og strækker sig lige fra at give informationer med tørre statistikker til at hjælpe de trængende og nødstedte.

– Vi har derfor følt, at det ville have betydning for vores arbejde, at offentligheden såvel som medlemmerne af Kirken i fremtiden vil kunne identificere denne del af Kirkens program med noget, der mere rammende beskriver vore egentlige opgaver og vores ønske, som kristne, om at tjene vores samfund og vore medmennesker, siger bror Thomas Ringheim til »Kirkenyt.«

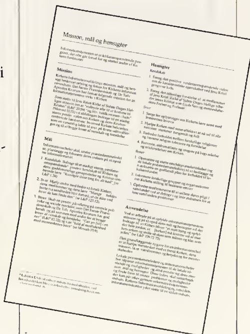
– Vi hilser derfor vores nye navn, Informations- og samfundstjenesten, meget velkommen, afslutter bror Ringheim.

RED

Informationstjenestens formål

Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har fastsat følgende mission for informationstjenestens virke i Kirken:

»Som støtte til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges mission om at 'indbyde alle til at komme til Kristus' 'og blive fuldkommen i ham' vil Kirkens informationstjeneste bidrage til en stadig større positiv viden om Kirken og dens Kristuscentrerede lærdomme, hvorved Kirken bekræftes som en væsentlig kilde til svar på livets udfordringer og til at bygge broer af venskab og forståelse« (Informationstjenestens håndbog, side 2).

Mission, mål og hensigter

Mission

Mål

Hensigter

Kendskab

Anvendelse

Informationstjenestens håndbog side 2. Mission, mål og hensigter.

Unge medlemmer af Københavns Stav hjælper Red Barnet med forberedelserne til deres store juleindsamling

Atter engang kunne Kirkens informationstjeneste melde tilbage til **Red Barnet**, at vi med glæde ville stille os til rådighed med arbejdskraft. Denne gang drejede det sig om tusindvis af breve, kuverter og mærkater, der skulle organiseres, klistres og gøres klar til forsendelse til samtlige store firmaer i Danmark. Red Barnet var i december måned involveret i en indsamlings kampagne, der kulminerede i et stort TV-program, som blev udsendt over TV 2 til hele Danmark.

Det blev til en hyggelig aften for mange af stavens unge, der ivrigt under ledelse af stavens nye UP-præsidentinde, Anne-Marie Lindberg, deltog i tjenesteprojektet.

Diakoner fra København (til venstre) er her i fuld sving med at kuvertere for ***Red Barnet.*** *(FOTO: SP)*

Der arbejdes på fuld kraft (til højre) for at blive færdig med de mange tusinde breve. (FOTO: SP)

NYT FRA INFORMATIONS- OG SAMFUNDSTJENESTEN

Samtlige skoler i Århus skal have muligheden for at høre mere om Kirken

I et forsøg på at udbrede kendskabet til det genoprettede evangelium blandt skolesøgende i Århus påbegyndtes et samarbejde mellem Århus Wards-missionsleder og stavens informationschef.

Projektet startede med et ønske om at kunne medvirke til, gennem kontakt med den del af befolkningen, der statistisk set er mest modtagelig for evangeliet, at indbyde alle til at komme til Kristus og bygge broer af venskab og forståelse.

Bror Rasmus Fougt, missionsleder i Århus Ward gik derfor i gang med at planlægge en strategi for kontakt til alle byens skoler.

– Da der er 50 offentlige og private skoler i Århus, var det en større opgave, fortæller bror Fougt.

– Men alle skulle have muligheden for at modtage en præsentation af Kirkens lærdomme, så der blev sendt materiale ud til så forskellige skoler som Rudolf-Steinerskolerne og den muslimske Iman-skole, siger bror Fougt.

Alle skoler modtog tilbud
I forbindelse med dette omfattende projekt blev det arrangeret, at bror Carl Johan Grabe, informationschef i Århus Stav, skulle holde et foredrag på byens hovedbibliotek. Emnet for dette foredrag var »Jesus Kristus og hans kirke.«

En invitation til samtlige skoler blev udformet. Den bestod af en invitation til arrangementet på byens hovedbibliotek samt et tilbud om en præsentation om kirken i klasseværelset og muligheden for at gøre brug af fuldtidsmissionærerne og deres talenter.

Sammen med denne invitation fik hver skole tilsendt et eksemplar af Undervisningsmaterialer for skoler, der er udgivet af Kirkens Informationstjeneste her i Danmark.

ÅRHUS ONSDAG 39

Carl-Johan kalder til Kristus

Kom til Kristus opfordrer
Carl-Johan Grabe, når han
fredag 4. november **klokken**
19 til 21 holder foredrag om
»Jesus Kristus og hans kirke«
på **Hovedbiblioteket** i Møl-
leparken.
Der er gratis adgang til fo-
redraget, som er arrangeret
af Jesu Kristi Kirke af Sidste
Dages Hellige, der forklarer:
»Da Kristus var her på jor-
den, oprettede han sin kirke
og kaldte apostle til at udføre
de ordonnanser, som er nød-
vendige for at vende hjem til
vor himmelske fader igen.
Grundet forfølgelse, drab og
apostasi blev den myndighed,
Kristus havde overdraget til
sine disciple, gradvist tabt,
idet menighederne splitte-
des... Først i året 1829 blev
denne myndighed gengivet til
jorden igen, Jesu Kristi Kirke
blev genoprettet... Menne-
skene har atter mulighed for
at modtage alle Jesu Kristi
frelsende lærdomme«.

Foredraget blev annonceret i den lokale presse, og en kort beskrivelse af Kristi oprindelige kirke, frafaldet og evangeliets gengivelse fandt vej ind i pressemeddelsen.

Bror Johan Grabe, informationschef i Århus Stav holder foredrag på Århus hovedbibliotek. (FOTO: R.F.)

Hæftet gennemgår på et let forståeligt niveau Kirkens lære og doktriner samt beskriver Kirkens organisation og daglige virke.

Foldere, pressemeddelser og plakater blev udfærdiget og medlemmer såvel som missionærer arbejdede på at skabe opmærksomhed omkring projektet.

Foredrag en succes
Aftenen for bror Grabes præsentation oprandt. I alt 26 personer mødte op, heraf var de 6 ikke medlemmer af Kirken.

Det var en dejlig aften, hvor gæsterne fik rig mulighed til at stille spørgsmål, og foredragsholder såvel som medlemmer fik mulighed for at svare og bære vidnesbyrd.

– Blandt de 6 besøgende ved foredraget var der ikke nogen skolelærere, hvilket var overraskende, siger bror Fougt.

– Af det resultat kan man konkludere, at det er utroligt vigtigt at følge op, når man sender materialer, specielt til skoler, fortæller bror Fougt.

– Endnu har vi blot »sået«, men ikke set frøet vokse op. Men Herren vil velsigne en, hvis man bønsomt overvejer alle momenter og så følger Helligåndens tilskyndelser, slutter bror Fougt.

RED.

NYT FRA INFORMATIONS- OG SAMFUNDSTJENESTEN

Sådan gør du!!

Har du nogensinde siddet foran fjernsynet, når den ene katastrofe efter den anden er rullet henover skærmen og haft et bidende ønske om at hjælpe, men følt dig helt og aldeles hjælpeløs?

Har du nogensinde haft en følelse af, at du godt kunne tænke dig at gøre noget ekstra for børnene i Rwanda eller ofrene for krigen i Jugoslavien, men ikke vidst hvordan?

Husker du TV-udsendelsen om mange børns og unges problemer på Nørrebro eller om enlige unge danske mødre og deres kamp for at leve et rimeligt liv og for at lære, hvad det vil sige at være en mor?

Havde du som forældre og medlem af Kirken i virkeligheden noget at give, men vidste ikke hvordan?

Har du nogensinde følt, at du egentlig burde øve indflydelse i dine børns skole og stille op til skolebestyrelsen, men tøvede fordi du ikke vidste, hvad det indebar?

Er politik kun forbeholdt politikere? Eller kunne du tænke dig med din kirkemæssige baggrund, at være med til at højne moralen og standarden samt måske træffe bedre, sundere og rigtigere beslutninger i dit lokalsamfund? Men ved du hvordan?

Kirkens Informations- og samfundstjeneste har ved flere specialisters hjælp udarbejdet en række små instruktionspjecer til dig, som har et ønske om at hjælpe og engagere dig i forskellige samfundstjenester og -opgaver, og »virke for en god sag ... og udøve megen retfærdighed ...« af egen fri vilje (L & P 58:27).

Udover at fortælle dig, hvordan du bliver en del af et friviligt hjælpe/samfundsarbejde, vil instruktionspjecerne give dig svarene på præcis de ting, der har holdt dig tilbage indtil nu, som feks:

A) Hvordan og hvem kan jeg hjælpe?
B) Hvilke overvejelser skal jeg gøre mig, inden jeg engagerer mig?
C) Hvor skal jeg henvende mig for at deltage?
D) Hvad indebærer det rent tidsmæssigt?
E) Hvad kræves der ellers af mig?
F) ... Og meget mere.

Du behøver altså ikke længere sidde tilbage med en følelse af hjælpeløshed. Du kan nu rejse dig fra TV-stolen og gøre noget ved det.

Informations- og samfundstjenesten har udarbejdet tre instruktionspjecer med titlerne:

1. Bliv medlem af skolebestyrelsen.
2. Bliv engageret i samfundstjeneste.
3. Samfundstjeneste for fuldtidsmissionærer.

Yderligere instruktionspjecer vil blive udarbejdet i løbet af 1995 om bl.a. deltagelse i lokalpolitik, besøg hos indsatte, mv.

Pjecerne fås på dit wards/grensbibliotek eller ved henvendelse til din biskop eller grenspræsident.

Har du spørgsmål, så kontakt dine lokale medarbejdere i Informations- og samfundstjenesten.

***Thomas Ringheim** er chef for regionens Informations- og samfundstjeneste.*

Instruktionspjecerne om skolebestyrelse, samfundstjeneste, lokalpolitik m.m. kan fås på dit grens/wardsbibliotek eller hos din grenspræsident/biskop.

Gudstjeneste for og af børn

Guds-tjeneste for - og af børn

En gudstjeneste, der helt udføres af børn i alderen 4-12 år, kan opleves på søndag kl. 12 i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige (Mormonkirken) på Lådden-høj 123 i Roskilde.

I gudstjenesten indgår både sang- og musiknumre fremført af børnene. Desuden holder de på skift små taler.

I Mormonkirken er det tradition, at børnene en gang om året får lov til at deltage i gudstjenesten, og alle interesserede er velkomne til uforpligtende at overvære denne lidt anderledes gudstjeneste.

Notits i Roskilde Dagblad.

Sådan lød overskriften i Roskildes lokale avis. Dette var en invitation til offentligheden om at deltage i primarys årlige nadvermødeprogram. Dette indlæg var af wardets informations specialist blevet udformet som en pressemeddelelse og endte altså i bladet som en invitation til en børnegudstjeneste.

Dette er et godt eksempel på begivenheder og små aktiviteter der sker i alle enheder, som, hvis vi gør vores omgivelser opmærksomme på dem, fremmer forståelsen og kendskabet til Kirken.

RED

Primarybørn i Roskilde inviterede offentligheden til deres nadvermødeprogram. (FOTO: TD)

Fangerne på »Magleren«

En oldgammel vismand, der stiller kryptiske gåder og spørgsmål, spåkoner, troldmænd og en fangekælder beboet af en vogter, hvis kæledyr er en levende slange.

Tro det eller ej, men sådan kan kirken på Maglegårds Allé også være.

Københavns 1. og 3. Wards unge piger blev udsat for disse ting og en hel del mere på en »helt almindelig« GUF-aften.

Det hele var et projekt, der var beregnet på, at pigerne kunne invitere deres veninder, så de kunne se, at Kirken også er sjov og ballade og derudover bare have en rigtig sjov og hyggelig aften sammen med andre unge piger.

Hele bygningen og grunden udenfor var lavet om til en stor skattejagt inspireret af TV-serien »Fangerne på fortet.«

Det gjaldt om at samle så mange små papirsruller som muligt. Disse ruller fik man fat i ved at gå ind i de forskellige »klasselokaler« og klare de udfordringer, man fik der.

Man skulle for eksempel gå ind til vismanden og svare på to gåder, stikke hånden i ti krukker, hvor rullen lå i den ene. (I krukkerne var der bl.a: Fiskeaffald, rå lever og vådt sand med bær i). Derudover skulle man gå på stylter og fange en tændstikæske med munden. (Papirrullen lå i tændstikæsken). I alt var der ca. 12 poster.

Der blev skudt med ægte gevær. (FOTO: TD)

Fangevogteren med den levende slange. (FOTO: TD)

Et udsnit af de glade deltagere. (FOTO: TD)

Nedenunder var der en fangekælder, hvor man røg ned, hvis man ikke havde klaret en post på under to minutter.

Man skulle her først igennem en gang, hvor der hang store edderkopper ned fra loftet. Så kom man ned til selve fangekælderen, hvor fangevogteren stod med en levende slange som han hev op af en sæk en gang imellem. På gulvet var der stearinlys, hvorved man skulle samle en »klods« for at komme fri.

Efter en time ringede der en klokke ud over det hele.

Alle samledes i GUF-salen, hvor man foldede de små ruller ud. Med de ord, der stod på sedlerne, skulle man så danne et lille vers, der forklarede, hvor man så skulle gå hen.

Der fik man så en ny seddel, som man måtte tyde for at finde skatten, som var gravet ned under et træ.

Skatten var en guldsprayet dåse fyldt med slik.

Bagefter var der kage og saft til alle.

Der var ca. 40 piger med, hvoraf halvdelen var ikke-medlemmer, og vi håber alle at kunne gentage succesen med et lignende projekt en dag.

***Wendy Gram,** 14 år, er medlem af Københavns 3. Ward.*

Hele Danmark mødtes på halvvejen i Odense!

Kom til Broadway og oplev lidt af Manhattans hurtige natteliv lød invitationen til alle landets seminar- og institutelever

Lørdag den 26. og søndag den 27. november var rammen om et superlørdag-arrangement lidt ud over det sædvanlige! Det usædvanlige bestod for det første i, at både Århus og Københavns stavs unge skulle deltage, og at det både var Unge Mænd/Unge Piger og UV'ere, som var blevet inviteret. Og sidst men ikke mindst strakte arrangementet sig over både lørdag og søndag.

Alle kom langvejsfra
Københavnerne ankom med tog, færge og bus, mens resten ankom med tog, bil osv. Vi ankom tidligt lørdag eftermiddag, hvor alle blev indskrevet og tildelt sovekvarter. I hast blev alle klædt om og gjort klar til henholdsvis seminarmøde for Unge Mænd/Unge Piger og institutmøde for UV'erne. Både institut og seminar omhandler i år Kirkens historie, og ved seminarmødet blev Joseph Smiths liv og gerning genfortalt i brudstykker af forskellige talere. Det var lige fra hans barndom til det første syn, Kirkens genoprettelse og hans martyrdød. Ved mødets slutning fik alle deltagere udleveret et stykke papir med diverse spørgsmål, som man blev bedt om at svare på. I slutningen af mødet blev alle bedt om at nedskrive deres følelser og vidnesbyrd om Joseph Smith. Hele dette møde styrkede bestemt ens vidnesbyrd om Joseph Smith og genoprettelsen af Herrens sande kirke. Tilstedeværende, som måske ikke allerede havde et vidnesbyrd om denne sandhed, havde bestemt fået sået et lille frø i deres hjerte.

Workshops
Efter de åndelige møder var der workshops, som blandt andet bestod i, at »gøre sig klar« til Galla-festen om aftenen. Det bestod i alt fra en takt og tone klasse, samt hjælp til sminke og håropsætning. Desuden havde man ingen undskyldning for at komme til festen i krøllet tøj eller upudsede sko, da 2-3 folk stod til rådighed for at udføre dette for én. Der var også arrangeret en lille udflugt for dem, som havde lyst til en flot tur i det fri.

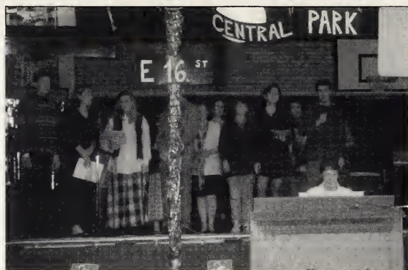
Så gik turen til New York
Så startede Gallamiddagen og festen. Man blev ført ind i en gymnastiksal, som var blevet pyntet festligt og flot med inspiration fra storbyen New York. Man kunne se at der var blevet lagt et stort arbejde i denne oppyntning, hvilket sammen med den dejlige, spændende og flotte mad var med til at gøre aftenen til den helt store succes. Der blev danset. Underholdningen var forrygende, og hele aftenen havde en dejlig afslappet og hyggelig atmosfære. Det var

De mange festklædte gæster nyder middagen med store smil. (FOTO: Birgit Larsen)

Central Park og 16. Street kendetegner New York, og altså også en superlørdag i Odense. (FOTO: Birgit Larsen)

Unge institut- og seminarelever deltager i superlørdag i Odense.
(FOTO: Birgit Larsen)

utroligt dejligt at se, hvordan alle trivedes på tværs af aldersgrænserne.

Fysisk og åndelig føde
Efter morgenmaden søndag morgen mødtes alle deltagere til et nadvermøde, som skulle blive afslutningen på denne superlørdag-weekend.

Der blev holdt nogle taler, som på en fin måde forberedte de tilstedeværende til det forestående vidnesbyrdsmøde. Jeg tror nok, at mange deltagere ved dette møde vil give mig ret i, at Ånden var utrolig stærkt tilstede, og at dette var en meget stor oplevelse at være med til. Man følte, at alle var med til at bidrage til denne stærke følelse og jeg følte en dyb respekt for alle disse unge fra 14 år og opefter, som via deres åndelighed og vidnesbyrd udviste styrke og fasthed i deres tro på Jesus Kristus og hans kirke her på jorden.

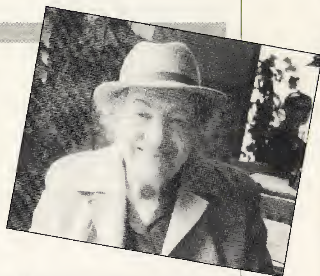
Dette møde var bestemt en passende afslutning på denne superlørdag-weekend på Fyn, og alle kunne begive sig på deres vej hjem med fornyet styrke.

En tak skal bestemt lyde til arrangørerne af denne weekend, som har arbejdet hårdt for, at det skulle blive den store oplevelse, det var. Og ... siden Fyn er et godt sted for hele Danmark at mødes, håber vi, at de er friske igen til næste år, hvor vi forhåbentlig kan afholde et lignende arrangement.

Anne-Marie Lindberg *er Unge Pigers Præsidentinde i Københavns Stav.*

Elsket søster død

Mary Windfeldt Kaiser, 1904-1994

Med søster Mary Kaisers død den 24. november 1994 har Kirken mistet en elsket søster, der i sig selv vil indtage en vigtig plads i Kirkens historie i Danmark.

Søster Kaiser blev døbt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den 17. februar 1932. Den 2. september 1933 blev hun gift med Edmund Kaiser, og sammen fik de to børn, en søn og en datter.

Mary Kaiser var i alle årene siden sin dåb fuldt aktiv i Kirken, og så sent som søndagen før sin død sad Mary på sin plads i kirkesalen på Maglegårds allé.

Søster Kaiser vil af mange af Kirkens medlemmer være kendt fra sin mangeårige stilling som Stjernens redaktør. Dette var en post hun bestred fra 1951-1971.

Mary Kaiser var også en af de få medlemmer der oplevede anden verdenskrig som medlem af Kirken. I krigsårene blev Mary en utrolig arbejdskraft for Kirken. Da alle amerikanske missionærer og søskende blev kaldt tilbage til USA, blev Kirkens ledelse overgivet til lokale søskende, og søster Kaiser var i alle krigsårene sekretær i missionen. Alle rapporter, som missionen indtil da havde udfyldt, blev fortsat ført a jour af Mary Kaiser, og da krigen var forbi, kunne alle aktiviteter og ordinanser osv. fuldt ud dokumenteres.

Leder af Kirkens oversættelseskontor
Samtidig med at søster Kaiser i en årrække ledede Kirkens oversættelse oversatte hun selv mange undervisningsmaterialer og salmer, som er blevet brugt i Kirken gennem årene. Bogen »Guds Rige Genoprettet« af Carter E. Grant er således også oversat af søster Mary Kaiser.

Mange søskende husker formentlig også søster Mary Kaiser fra de mange rejser, hun arrangerede til templet i Schweiz. Her stod søster Kaiser for alt, lige fra selve busturen til ledelsen af de danske søstre inde i selve templet.

Vi er mange, der med glæde vil mindes søster Kaiser for hendes gode eksempel og for hendes søde måde at være på.

Ære være søster Mary Kaisers minde!

RED

Slagelse Gren får ny grenspræsident

Grenspræsident Arly Jacobsen. (FOTO:TD)

Efter mange års tro tjeneste blev bror Finn Lykkegård afløst som grenspræsident for Slagelse Gren, og bror Arly Jacobsen blev kaldet og indsat som grenens nye leder

Bror Arly Jacobsen, 53, overtog i november måned ledelsen af Slagelse Gren. Førsterådgiver blev bror Hans Larsen og andenrådgiver bror Tom Ahlman.

Præsident Jacobsen, der har været medlem af Kirken siden 1975, har i sin tid i Kirken haft mange forskellige kaldelser.

– Jeg har været alt lige fra finansiel sekretær til rådgiver i grenspræsidentskabet.

Arly Jacobsen, der snart har været gift med Karen Jacobsen i 2o år, er far til 10 børn hvoraf de 4 stadigvæk er hjemmeboende.

Førsterådgiver Hans Larsen (FOTO:TD)

Mødte kirken ved et uheld

– For snart 20 år siden blev min datter gode venner med Karens datter, og det var gennem deres venskab, at jeg tilfældigt mødte Kirken, fortæller præsident Jacobsen.

– Min datter var så uheldig at løbe ind i en jernstang og brækkede næsen. Dette førte til et hospitalsophold, hvor jeg desværre var nødt til at bede Karen og hendes datter om hjælp til at besøge min datter, fortsætter bror Jacobsen.

– Desværre lykkedes det ikke for Karen at komme på hospitalet og besøge min datter, så jeg blev med indtrængende øjne, af min datter bedt om at køre ud og tjekke, om alt var OK hos Karen.

Det viste sig, at et af hendes børn netop var blevet interviewet af missionærerne og skulle døbes dagen efter.

– Inden jeg fik set mig om, var jeg blevet inviteret til dåben og fandt pludselig mig selv bagerst i dåbsværelset inde på Priorvej.

– Det var et meget åndeligt møde, husker bror Jacobsen, og jeg husker ganske tydeligt en stemme sige til mig ikke en, men flere gange: »Du behøver ikke at søge mere, nu har du fundet svaret.«

Det var kun kort tid efter denne oplevelse, at bror Jacobsen gik i gang med at modtage undervisning fra missionærerne, og i marts måned 1975 blev han døbt.

Var forberedt på kaldelse

Det er en beslutning, han ikke har fortrudt, og en beslutning, der har bragt ham megen glæde og også arbejde.

Bror Jacobsen der i det daglige arbejder som regnskabschef, var da kaldet som grenspræsident kom, netop i gang med at reorganisere sit arbejde. Det betyder, at han i en periode måtte bære byrden af halvandet job.

– Midt i al forvirringen omkring dette jobskifte var der noget, der sagde mig, at nu var det min tur, fortæller præsident Jacobsen.

– Åh nej, var min reaktion, det passede mig altså ikke lige nu. Jeg følte ikke, at jeg havde tid til min familie, og jeg var stresset som det var, fortæller præsident Jacobsen.

– Jeg undertrykte bevidst de følelser, jeg havde, og det var med en god følelse, at jeg deltog i stavskonferencen, hvor temaet var »lyt til ånden,« siger bror Jacobsen.

Åndelig konference

– De belæringer, vi fik til stavskonferencen, lærte mig, at dette var et kald, jeg ikke kunne sige nej til.

Så det var med sikkerhed i stemmen, at bror Jacobsen, da kaldet rigtigt nok kom fra stavspræsident Koch, kunne sige ja.

– Jeg har stadigvæk utroligt travlt, men mine to rådgivere forstår min situation og er en kolossal hjælp, fortæller bror Jacobsen.

Samtidig ønsker bror Jacobsen også at takke Finn Lykkegård for det store arbejde han har udført i Slagelse Gren.

– Finn Lykkegård har betydet utroligt meget for mig i de år, vi har arbejdet sammen. Han har formået at få mig til at se tingene på en anden måde. Han er en meget dygtig leder og god motivator, siger præsident Jacobsen.

På spørgsmålet om, hvad der er grenens målsætning og største ønske, siger den nye grenspræsident: »Vores største målsætning er simpelthen at højne åndeligheden i grenen, og så vil vi da meget gerne vokse os til et stort dejligt ward.«

SP

Andenrådgiver Tom Ahlman (FOTO:TD)

Stor julekoncert i Københavns Stav

Traditionen tro blev der den 11. december 1994 holdt julekoncert i kirkebygningen på Maglegårds Allé

Der var fuldt hus i kirken, da Københavns Stavs Kvindekor søndag aften gav julekoncert.

Kvindekoret, der i foråret medvirkede ved den store superkoncert i København, var af stavens musikformand blevet bedt om at samle tropperne og endnu engang glæde publikum med deres smukke sang.

Koret, der også denne gang var under ledelse af Susanne Perkins, bestod af 45 kvinder fra næsten alle enheder i staven.

Forberedelserne til den store begivenhed havde stået på i flere måneder, hvor koret trofast øvede næsten hver lørdag morgen.

Salen var utroligt flot pyntet, og et fuldt hus ventede spændt, da koret gjorde deres entre i flotte bluser og blomster og stående i rundkreds i hele salen sang Caroling Caroling.

Blandet repertoire

Koncerten, der var sammensat af traditionelle engelske carols og kendte danske julesange, blev kædet sammen af bror Finn Lykkegård. Han formåede på sin sædvanlige professionelle måde at give alle et dejligt julebudskab.

Der var også rig mulighed for, at publikum kunne deltage. Der var mange dejlige fællessange. Det var en oplevelse at høre de flere end 600 gæster stemme i, mens orglet brusede under bror Colvigs fingre.

Københavns Stavs Kvindekor under ledelse af Susanne Perkins. (Foto: Palle Hatting)

Udstilling

Da Kirken af økonomiske og andre praktiske årsager de sidste par år ikke har haft mulighed for at arrangere den store traditionelle juleudstilling, blev det besluttet, at man i anledning af de mange forventede gæster til koncerten godt ville lave en mindre udstilling i bygningen.

Denne opgave blev med megen omhu udført af stavens missionspræsident i samarbejde med missionslederne i Københavns 1. og 3. Ward.

Udstillingen, der også udenfor bestod af de tre vismænd på kameler på vej mod bygningens hovedindgang, var sammen med brændende fakler en meget flot velkomst til de mange gæster.

På bygningens førstesal var der flotte udstillinger i klasseværelserne om forråd, slægtsforskning og et helt ton eksemplarer af Mormons Bog var da også opstillet som en pyramide.

Reception

På den flotte invitation sendt ud til alle stavens enheder blev samtlige gæster inviteret til en efterfølgende reception, hvor alle blev trakteret med hjemmebagte julekager og varm »æblecider«.

Dette gav korets mange medlemmer rig mulighed for at hilse på gæster og bekendte.

Koret i radioen

Der var af Stavens Informationstjeneste gjort et stort stykke arbejde for at gøre offentligheden opmærksom på julekoncerten.

Koret blev af denne grund under en af deres prøver optaget, og denne optagelse blev i flere dage brugt som indslag i Radio Gladsaxes direkte morgenudsendelse. Den lokale station sendte også et fyldigt interview med korets leder Susanne Perkins, der fik mulighed for at invitere alle Gladsaxeborgere til koncerten.

Alt i alt var det et meget dejligt arrangement, der var flot og gennemført lige fra musik og oppyntning til traktement og udstilling.

Tak til alle de søskende, der så gavmildt gav af deres tid.

RED

Tempel kalender for 1995

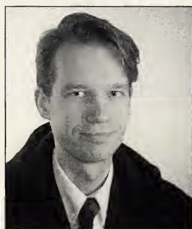
Mdr./Dato	Uge	Tildelt
Januar		
03-07	1	Stockholm
10-14	2	Tampere/Riga
17-21	3	Göteborg
24-28	4	St. Petersburg
31	5	Århus
Februar		
01-04	5	Århus
07-11	6	Trondheim/Tromsö
14-18	7	København
21-25	8	Moskva
28	9	Helsinki
Marts		
01-04	9	Helsinki
07-11	10	Oslo
14-18	11	Gävle-Dala/Sundsvall/Skellefteå
21-25	12	St. Petersburg
28-31	13	Stavanger
April		
01	13	Stavanger
04-08	14	Stockholm
11-15	15	Oulu/Pietarsaari/Kuopio
18-22	16	Århus
25-29	17	Göteborg
Maj		
02-06	18	Tampere/Riga
09-13	19	København
16-20	20	EV/UV
23-27	21	Oslo
30-31	22	Moskva
Juni		
01-03	22	Moskva
06-10	23	Helsinki
13-17	24	Malmö
	25	Lukket
	26	Lukket
Juli		
04-08	27	København
11-15	28	Århus
18-22	29	Oslo
25-29	30	Tampere/Riga
August		
01-05	31	Helsinki/Oulu/Pietarsaari/Kuopio
08-12	32	Göteborg/Malmö
15-19	33	St. Petersburg
22-26	34	Stavanger/Trondheim/Tromsö
29-31	35	Stockholm
September		
01-02	35	Stockholm
05-09	36	Moskva
12-16	37	Gävle-Dala/Sundsvall/Skellefteå

Mdr./Dato	Uge	Tildelt
19-23	38	København
26-30	39	Oslo
Oktober		
03-07	40	Helsinki
10-14	41	St. Petersburg
17-21	42	Århus
24-28	43	Göteborg
31	44	Moskva
November		
01-04	44	Moskva
07-11	45	Oulu/Pietarsaari/Kuopio
14-18	46	Stockholm
21-25	47	Malmö
28-30	48	St. Petersburg
December		
01-02	48	St. Petersburg
05-09	49	Tampere/Riga
12-16	50	København
	51	Lukket
	52	Lukket

Templet i Stockholm byder søskende velkommen i 1995. (FOTO: TD)

En hilsen fra en SDH-bror på Færøerne

Bror Henrik Rhod. (FOTO: TD)

Som en hilsen til »Stjernens« læsere vil jeg hermed benytte lejligheden til at skrive et rejsebrev fra det danske riges grønne, stormomsuste øer i Nordatlanten, hvor jeg i embeds medfør har været udstationeret siden juni i år efter i 3 år at have gjort tjeneste på Bornholm

Efter min studietid i København og Oslo, blev jeg i 1991 ansat ved domstolene med Bornholm som første tjenestested. Siden min ansættelse har jeg haft et ønske om på et tidspunkt at gøre tjeneste på Færøerne. Imidlertid er vi mennesker jo ofte indrettet således, at vi lader den umiddelbar trygge og vante dagligdag få forrang for de lidt mere flyvske ønsker, som vi alle bærer rundt på i et eller andet omfang. Således var jeg da også ved at indstille mig på at lægge ønsket om et Færø-ophold fra mig. Da jeg imidlertid i foråret fik muligheden for en 2-årig udstationeringsperiode heroppe, blev drømmen mere levende end nogensinde før, og efter korte overvejelser og et ekstra studium af bl.a. min patriarkalske velsignelse blev beslutningen taget. Nu skulle det prøves.

På nuværende tidspunkt har de første læsere sikkert allerede en trang til at lade pegefingeren foretage en roterende bevægelse mod tindingen, og når jeg bagefter kan fortælle, at der på Færøerne ikke er nogen SDH-menighed, endsige andre medlemmer (mig bekendt) end undertegnede, ja, så føler endnu flere trang til at gøre det samme. Men jeg har ikke fortrudt beslutningen på noget tidspunkt.

Savner fællesskab

Indrømmes må, at jeg på de søndage, der tilbringes heroppe, ofte savner at kunne gå i en SDH-kirke og nyde det fællesskab, som man gennem årene er kommet til at betragte som en af livets selvfølgeligheder. Ligeså er det underligt ikke i sin kalender at have reserveret aftener til at være hjemmelærer. Jeg var dog forinden klar over, at forholdene ville blive sådan heroppe. Imidlertid er man selv herre over, om man også vil være isoleret fra Herrens tilskyndelser og budskaber, blot fordi man er fysisk isoleret fra ugentligt at deltage i SDH-møder. Så med denne anskuelse i bagagen havde jeg ingen betænkeligheder ved at flytte herop.

Udsigt over Tjørnvik med klippeformationerne »Risin og Kellingin« i baggrunden. (FOTO: Henrik Rhod)

Som tilflytter og tjenstgørende kan man ikke undgå at bemærke de dybe sår, som den for tiden så hyppigt omtalte forbrugs- og lånefest i slutningen af 80-erne har påført det færøske samfund. Men ser man et øjeblik bort fra dette økonomiske morads og i stedet kaster et blik på det færøske åndsliv, da vil enhver dansk tilflytter bemærke, at kristendommen indtager en fremtrædende plads i de fleste færinges dagligdag. Uagtet befolkningstallet, der i øvrigt er stærkt faldende, kun er ca. 45.000, så er der en lang række særdeles aktive trossamfund. Frikirkesamfundene andrager en noget større procentdel af befolkningen end i Danmark. Således er fx ca. 10% af befolkningen baptister.

Den religiøse aktivitet, som præger samfundet heroppe, lader ingen tvivl tilbage om, at geografisk isolation ikke nødvendigvis betyder åndelig isolation. Specielt som dansk tilflytter kan man fristes til at sige tværtimod.

Det vil sikkert lyde som sød musik i mange SDH-familiers familiehjemmeaften-ører, at den færøske TV-station sjældent har udsendelser på mandage. For radiostationens vedkommende, så udsendes der om søndagen alene programmer af kirkelig relevans. Kl. 19 stopper søndagens udsendelsesrække.

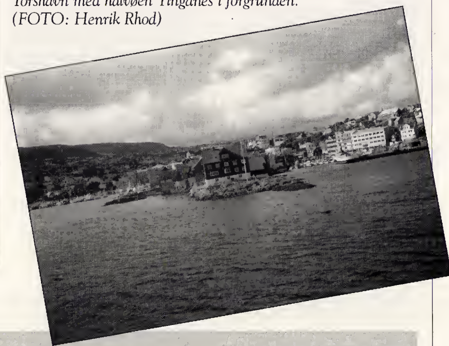
Ovenpå dette mere kuriøse indslag bør nævnes, at kristendommens åbenbare betydning og indflydelse i det færøske åndsliv til alle tider har været en betydelig hjælp for samfundet i løsningen af de kriser, som enten har haft sin rod i befolkningen selv eller den utrolig smukke og livgivende, men ofte barske og skæbnesvangre natur.

Kirkens tidskrifter
Når man som ene SDH-medlem ikke har regelmæssig mulighed for at deltage i søndagsmøderne og andre væsentlige SDH-aktiviteter, så bliver det pludselig af allervigtigste betydning at få anden adgang til Herrens nutidige budskaber og åbenbaringer til os. Således er jeg kommet til at værdsætte Kirkens tidsskrifter, herunder »Stjernen«, på en anden måde end hidtil. Hvor læsningen af disse tidsskrifter tidligere undertiden begrænsede sig til det månedlige hjemmelærerbudskab og de korte artikler, så er læsningen i dag blevet til et studium. Ligeså opfatter jeg det ikke længere som en naturgiven selvfølgelighed og vane at kunne deltage i Kirkens ugentlige møder. Som en følge heraf værdsætter jeg på en anden måde end hidtil at kunne deltage i kirkemøderne og nadveren, når jeg under ferier eller tjenesterejser har mulighed herfor.

Mit selvvalgte ophold i denne del af riget har foreløbig præciseret for mig ikke at tage alting for givet. Man skal således i alle livets tilskikkelser passe på, at alting ikke bliver en vane, hvis indhold man ikke tænker nærmere over. Et menneske, der styres af vaner, gør ikke længere brug af den gudgivne handlefrihed til at udvikle sig gennem stillingtagen til de udfordringer, som dagligt bliver præsenteret for os, hvis vi blot vil se dem. Vaner er lettere at administrere, hvorimod udfordringer, store som små, kan skabe besværligheder. Vaner giver imidlertid ingen velsignelser. Herren har gennem sit nærvær i alle tider søgt at berede os til at tage imod de udfordringer, som livet måtte tilskikke os. Er vi således beredte, da behøver vi intet at frygte.

***Henrik Engell Rhod,** ene medlem af Kirken på Færøerne er tidligere medlem af Rønne Gren, Københavns Stav.*

Tórshavn med halvøen Tinganes i forgrunden. (FOTO: Henrik Rhod)

Livsaften

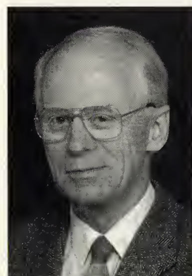
Hvordan vælger man kursen gennem den »tredje alder«?

En afslutning – og en begyndelse
Da jeg ved udgangen af september måned i 1993 af mit firma var inviteret til en fin afskedsreception sammen med mange kolleger, kunder og leverandører, var det med meget blandede følelser.

Efter mere end 35 dejlige år i det samme firma havde jeg selv valgt at gå på efterløn i en alder af 64 1/2 år.

Ved receptionen fik jeg mange gaver, megen opmærksomhed og nogle gode ord med på vejen fra forskellige sider. Ligeledes blev der taget en masse dejlige billeder, som er med til at »fastholde« dagen for mig.

Det er dog vemodigt at stå på en sådan tærskel og sige farvel til de mange mennesker, man igennem sit daglige arbejde på forskellig måde har været knyttet til.

Knud B. Andersen, medlem af Fredericia Ward er for nyligt gået på efterløn. (FOTO: ATELIER LIMOSA)

Men – jeg har ofte tænkt på, at når man skifter position og siger farvel til noget, man har været med i, så siger man som regel goddag til noget andet, der ligger foran én. Dette nye, der pludselig lå foran mig, var den »tredje alder«.

En frihed – med krav til overvejelser
Det er en situation, der på en måde minder om den ansvarsfrie barndom. Man er jo ikke mere bundet af hele tiden at skulle være aktivt i gang med at sikre familiens økonomi og underhold!

Man har tilsyneladende masser af tid til sin rådighed – og så er man alligevel stadig ansvarlig for netop tiden, som man som seniorborger gerne vil udnytte bedst muligt.

I min færden i Fredericia har jeg mødt en ældre mand, Peder Svendgård. Selv om han var højt oppe i 80'erne, havde han sine daglige opgaver i sin svigersøns firma, og disse opgaver holdt ham i gang. Han fortalte, at han havde nogle gode venner, som ikke klarede sig så godt. »De sidder sig selv ihjel hjemme ved fjernsynet!« sagde han.

I en pensionisttilværelse er det en meget vigtig opgave at vælge og prioritere, så tiden ikke bare »bliver slået ihjel«.

Fysisk og åndelig motion

Der er blevet moderne at motionere, og selv folk i min alder kan finde på at iføre sig joggingdragt og løbe adskillige kilometer flere gange om ugen. Det er nu ikke det, der tiltaler mig. Jeg sørger for motion på anden vis!

Min kone, Nunne, er yngre end mig og er stadig på arbejdsmarkedet. Så er det jo naturligt, at jeg overtager nogle at de huslige pligter som rengøring og indkøb, samtidig med at hus og have i øvrigt skal passes og vedligeholdes.

Jeg står op om morgenen sammen med Nunne og følger hende på arbejde, og derfra kører jeg så min daglige tur ad vor dejlige, lange strandpromenade langs Lillebælt.

Det foregår på cykel, og jeg holder meget af at cykle. Mine »naturlige« ture rundt i byen bliver hver uge på min cykelcomputer registreret til godt 100 km. Jeg føler, at det giver mig min nødvendige motion. Dertil kommer hver aften nogle specielle gymnastiske øvelser for at styrke rygmuskulaturen samt en serie armbøjninger!

Den åndelige motion får jeg ved at være underviser i to klasser i Kirken hver uge. Som pensionist betragter jeg det også som en stor velsignelse at have tid til at studere Mormons Bog nærmere. Det har jeg ikke tidligere levet så godt op til!

At finde balancen mellem Marthas og Marias andele er blevet lettere!

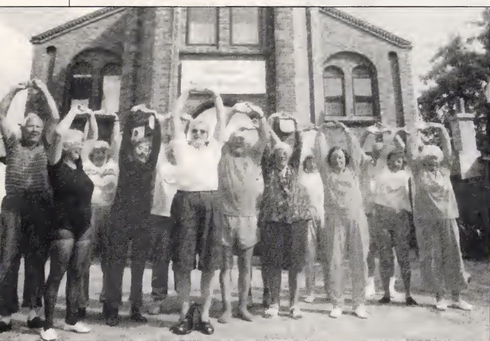
Tidligere var det næsten altid Martha, der vandt med de mange nødvendige timelige gøremål på arbejde og i hjem. Nu er Jesu løfte kommet inden for rækkevidde: »Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende!« Jeg har fået mulighed for oftere at tilgodese Maria i mig selv!

En mission – kronen på værket?

Nunne og jeg har i mange år været travlt optaget i forskellige kaldelser i Kirken, så vi kan måske sige til os selv, at vi rigeligt er optaget af en mission for Kirken!

Alligevel føler jeg, at det må være noget specielt at være kaldet på en mission og under den indvie al sin tid i Herrens tjeneste. Det må give mulighed for at »lægge sine hænder på ploven, uden at se sig tilbage!« Gang på gang understreger Kirkens ledere, at der i missionsmarken er hårdt brug for ægtepar!

Selvfølgelig vil det blive et stort savn, hvis man tager på mission, at efterlade en flok dejlige børnebørn derhjemme! Jeg tror, det er nødvendigt at overvinde sådanne følelser. Når jeg tænker på de unge missionærer, der bragte mig evangeliet, så forstår jeg, at de også savnede deres familier, da de var her i Danmark i to år. Jeg har også erfaret, at brevvekslinger til og fra missionsmarken kan være virkeligt berigende.

Det er blevet moderne at motionere, også når man er godt oppe i årene. (FOTO: ÆLDRE SAGEN)

Der findes flere former for missioner

Lad mig her nævne tempelmission og proselytmission som muligheder.

Mange danske ægtepar har ydet en dejlig indsats og er blevet velsignede ved at være missionærer i »vort eget« tempel i Stockholm.

Jeg vil også betragte det som et evangelisk mål at kunne tjene på en tempelmission. Imidlertid vil jeg også give udtryk for, at en tempelmission er en »indadvendt« mission i Kirken i en »arbejdsmark«, hvor fremgangen har været stor gennem årene.

En proselytmission er en »udadvendt« mission i en arbejdsmark, hvor fremgangen har været meget sparsom gennem mange år!

Jeg har nu selv rig lejlighed til at supplere missionærerne ved at være med dem ude, når de underviser. Denne opgave er vanskelig!

Jeg føler, at den manglende tilgang og fornyelse for Kirken i Danmark er vort allerstørste problem!

Missionærerne fra Amerika har igennem årene gjort en enestående indsats i Den Danske Mission. Måske er det nu tiden, da vi danskere mere involverer os i at være med til at omvende vore landsmænd, der ved deres fødsel »automatisk« bliver medlemmer af Folkekirken.

Der er nogle markante forskelle på dansk og amerikansk religiøs kultur, så vi danskere burde nok tage mere aktivt del i at bryde isen i vore landsmænds hjerter!

Knud B. Andersen,
er leder af slægtshistorisk center i Fredericia.

Hele grenen samlet udenfor kirkebygningen. (FOTO: PALLE BLØND)

Portræt af Herning Gren

Herning by, der for mange forretningsfolk er et centrum for kongresser og udstillinger, er for en lille flok Sidste Dages Hellige centrum for deres kirkeaktiviteter

Hører du til en af de mange medlemmer i et stort ward, der godt kunne tænke sig en gang imellem at få lov til at holde en tale eller synge en sang? Der er så mange der skal til, så det er ikke så tit man får lov!

Hvis du er en af dem, så skulle du overveje et besøg i Herning Gren. Der vil du med sikkerhed få lov at holde en tale, og hvis du har lyst til at synge, ja så ville det også være helt i orden.

I Herning Gren er der nemlig ikke så mange medlemmer. Faktisk er der mindre end 20 aktive. For os der er medlemmer af store enheder af Kirken er det næsten ikke til at fatte. Men i Herning Gren er det dagligdag at holde tale, spille salmerne på orglet og så tilmed også lede mødet.

– Herning Gren er en lille menighed med et godt sammenhold, siger præsident Palle Blønd, der er grenspræsident i Herning Gren.

Grenen, der i sin tid var en del større, har et officielt medlemstal på 58, men det er altså kun en lille procentdel, der trofast møder op hver søndag.

Præsident og søster Blønd hører til blandt de absolut trofaste. Parret er bosat i Fredericia, men har med glæde modtaget kaldet til at lede den lille gren i Herning. Dette bevirker, at de indtil flere gange om ugen kører de mere end 130 km for at deltage i grenens ugentlige søndagsmøder, såvel som lederskabsmøder og besøgs-og hjemmelærerarbejdet.

– Der skal meget tro til, for at komme søndag efter søndag, når vi er så få, siger præsident Blønd, men arbejdet skal gå fremad, så vi bliver ved.

Har også organisationer

Har man aldrig prøvet at være i en lille gren, kunne man måske nok umiddelbart tro, at det ville være svært at få meget mere end nadvermødet til at fungere. Men dette er ikke tilfældet.

I Herning Gren har man både en hjælpeforeningspræsidentinde og en primarypræsidentinde. Der er godt nok kun fire børn i Primary, men programmet bliver kørt, og disse fire børn lærer de samme sange og hører de samme lektier som SDH-børn alle andre steder i verden gør det. I Herning gren er der således også et UP-program, og hjemmeseminar-programmet fungerer også.

– Grenen er meget velsignet med en dejlig bygning, fortæller præsident Blønd. Ligeledes har den lille enhed også kæmpet for at få lov til at beholde de to fuldtidsmissionærer, der i lang tid har arbejdet i grenens område.

– I virkeligheden kunne vi godt tænke os at få fire fuldtidsmissionærer, men det kan vist ikke nytte noget lige nu, fortæller præsident Blønd.

Som rådgiver i grenen tjener bror Ejvind Sørensen. Han var i mange år et aktivt medlem af Den Danske Folkekirke, men da han i 1980 giftede sig med sin

Bygningen i Herning, Viborgvej 8. (FOTO: PALLE BLØND)

kone Ruth, besluttede han sig til at undersøge Jesu Kristi Kirke nærmere. Det har han ikke fortrudt, og har siden været et aktivt medlem af Herning Gren, og en af grenens grundpiller.

– Efter flere år i Kirken har jeg fundet ud af, at det er ligegyldigt, hvilken post man har, fortæller bror Sørensen. Der er så meget arbejde, der skal udføres, og vi gør alle hvad vi kan.

– Når man først finder ud af, hvor vigtigt det arbejde vi udfører for Kirken er, ja så vil man med glæde gøre det, siger bror Sørensen til »Kirkenyt«. Ruth Sørensen er grenens Hjælpeforeningspræsidentinde.

Vil gerne vokse

På spørgsmålet om, hvad grenen gør for at vokse, fortæller præsident Blønd, at medlemmerne af grenen altid er på pletten, hvis missionærene har brug for hjælp.

– Vi går gerne på »splits« med fuldtidsmissionærerne, og i øvrigt kører vi mange hundrede kilometer for at besøge hvert medlem, der figurerer på vores medlemsliste, fortæller præsident Blønd.

– Vi har besøgt hvert eneste medlem på vores liste, men det er altid med samme resultat.

Man kunne godt tænke sig, at det måtte være svært at holde fast i Kirken under disse omstændigheder, men det mener medlemmerne af Herning Gren bestemt ikke, at det er.

– Det er de stærke der overlever, og de svage glider lige så stille ud, siger præsident Blønd. Sådan er det. Vi skal arbejde på at gøre de svage stærke.

Vi tager hatten af for de stærke søskende i Herning gren, der dag ud og dag ind arbejder på at få deres lille menighed til at fungere og vokse.

Bror og søster Blønd.
(FOTO: PALLE BLØND)

Så skal du tilfældigvis et smut til Herning på ferie eller i forretningsanliggende, så tag lige og ring til bror Palle Blønd. Han vil med sikkerhed bede dig om at holde en tale eller synge en sang. Orglet behøver du ikke spekulerer på, det klarer han selv, og det er endda også selvom han slet ikke kan læse noder. Det er ikke noget særligt synes han, sådan er det at være medlem af en lille gren, der må man gøre det, der skal gøres.

Susanne Perkins

Kirsten og Bo Cundi.
(FOTO: PALLE BLØND)

Ruth og Ejvind Sørensen
(FOTO: PALLE BLØND)